

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רע"א 23-03-21634 מדינת ישראל נ' שי ואח'

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט איל באומגרט

המבקשת/המערערת מדינת ישראל
ע"י פרקליטות מחוז חיפה - אזרחי

נגד

המשיבים

ע"י ב"כ עוה"ד י. הריס

פסק דין

1 .1 לפניי בקשת רשות ערעור על החלטת בית משפט השלום בחיפה, בת"א 1542-09-20 מיום
2 8.1.23 (להלן: "החלטה").

3
4 בהחלטה דחה בית משפט קמא את בקשת המבקשת לסילוק תביעת המשיבים על הסף.
5 בנימוקיו קבע בית משפט קמא, שלא מתקיים כלל ייחוד העילה הקבוע בסעיף 8 לחוק
6 הפיצויים לנפגעי תאונות דרכים, תשל"ה-1975 (להלן: "חוק הפלת"ד"). עוד נקבע
7 בהחלטה, כי אין עסקינן בתקיפה "עקיפה" של החלטה מנהלית, הואיל ומדובר בתביעת
8 פיצויים שעילתה נזיקית ובמסגרתה תבוררנה טענות המשיבים כנגד פעולת הרשות.
9

רקע

10
11 2. המשיבים הגישו לבית משפט קמא תובענה נזיקית (להלן: "התובענה"). בתמצית, טענו
12 המשיבים, כי על הנתבעים לפצותם בגין נזקים בלתי ממוניים שנגרמו להם כתוצאה
13 מהתרשלות המבקשת, בניהול חקירת נסיבות תאונת דרכים מיום 30.8.14 (להלן: "תאונת
14 הדרכים"), במהלכה קיפח אבי המשיבים מר מנצור (להלן: "המנוח") את חייו.
15

16 3. בד בבד, עם הגשת התובענה, הגישו המשיבים, כיורשי המנוח, תובענה לבית המשפט
17 המחוזי, מכוח חוק הפלת"ד בגין אותה תאונה. התובענה התנהלה בגדרי ת"א 1738-09-20
18 והסתיימה בפשרה.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רע"א 23-03-21634 מדינת ישראל נ' שי ואח'

תיק חיצוני:

- 1 המנוח נפגע כהולך רגל מרכב אשר היה נהוג על ידי מר יהודה שפר (הנתבע 1 בהליך אשר
2 נדחתה התביעה נגדו) (להלן: "שפר"), ונפטר מפצעיו בזירת התאונה. שפר החזיק באותה
3 העת, בתפקיד בכיר בפרקליטות האזרחית-כלכלית. משטרת ישראל ערכה חקירה בנוגע
4 לנסיבות התאונה וקבעה, כי התאונה הייתה בלתי נמנעת. תיק החקירה טופל על ידי
5 התביעה הצבאית הראשית וביום 27.5.15, הודע למשפחת המנוח כי התיק נסגר בעילת
6 חוסר ראיות להוכחת האשמה. ערר, שהגישו המשיבים נדחה על ידי הפרקליט הצבאי
7 הראשי ביום 4.12.16, והחלטה להותיר את התיק סגור, נותרה על כנה.
8
- 9 4. המשיבים סבורים כי החלטה על סגירת התיק, מבלי להעמיד את שפר לדין בגין תאונת
10 הדרכים, היא רשלנית ובלתי סבירה באופן קיצוני. על כן, המשיבים הגישו את התובענה
11 לבית משפט קמא. נטען, כי החקירה בוצעה באופן רשלני, תוך התעלמות מוחלטת מראיות
12 וחריגה מהוראות תקנות התעבורה והתעלמות מהנוהג הקיים במקרה של תאונת דרכים
13 קטלנית.
14
- 15 עוד נטען, כי לאורך הטיפול בתיק, פעלו המשטרה והפרקליטות במגמתיות לעוות את
16 עובדות המקרה ולהתאימן לתיאוריה לפיה, המנוח קפץ אל מותו והתאונה הייתה בלתי
17 נמנעת. נוכח האמור, לטענת המשיבים, נגרם להם נזק נפשי כבד. לטענת המשיבים, הם חוו
18 ייאוש ותסכול בשל התנהלות המדינה אשר ביקשה למלט את שפר מעונש, תוך גיוס כל
19 המערכת בשל מעמדו הבכיר. המשיבים ייחסו לנתבעים (המבקשת ושפר) בתובענה עוולות
20 של הפרת חובה חקוקה ועתרו לפיצוי בסך מיליון ₪ בגין עגמת הנפש שנגרמה להם,
21 ולשפוטם עבור ההוצאות שהוציאו בסך 100,000 ₪.
22
- 23 5. המבקשת הגישה בקשה לסילוק התובענה על הסף. טענת המבקשת נסמכה על שני אדנים;
24 האחד – תחולתו של סעיף 8 לחוק הפלתי"ד על המקרה הנדון, הקובע ייחוד עילה וחוסם
25 דרכם של המשיבים להגיש את התובענה בעילות נזיקיות. השני – אי הגשת עתירה לבג"צ
26 על ההחלטה לדחות את הערר על סגירת התיק וחלף זאת הגשת התביעה הנזיקית. לטענת
27 המבקשת, הגשת התובענה מהווה "תקיפה עקיפה" של ההחלטה המנהלית שאין לאפשר
28 אותה, הואיל ודרך המלך היא "תקיפה ישירה". הגשת עתירה במועד, הייתה מאיינת
29 נזקיהם.
30
- 31 שפר הצטרף לבקשת המשיבה 2 ונימוקיה.
32

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רע"א 23-03-21634 מדינת ישראל נ' שי ואח'

תיק חיצוני:

1 המשיבים התנגדו לבקשה. לטענתם, לא חל כלל ייחוד העילה שכן התובענה הוגשה על ידי
 2 מי שלא היו נוכחים בזירת התאונה ומתייחסת לאירועים שהתרחשו לאחרית. התובענה
 3 הוגשה בגין נזק בלתי ממוני ואינה כפופה להוראות הפלת"ד, שכן חקירה משטרתית אינה
 4 נכללת תחת אירוע תאונת הדרכים ואינה מהווה חלק אינהרנטי ממנה. כן נטען, כי אין
 5 מקום לדרישה לפניה לבג"צ כתנאי מקדמי להגשת התביעה. את ליבת התביעה, ניתן,
 6 לטענתם, לברר רק לפני ערכאה דיונית, אשר תבחן אם המבקשת ושפר התרשלו באופן
 7 גיבוש ה"ממצאים" אשר נטען, כי אינם תואמים את התרחשות האירועים הקשורים במות
 8 המנוח.
 9

10 6. בהחלטה, דחה בית משפט קמא את בקשת המבקשת לסילוק התובענה על הסף, תוך שנקבע
 11 כך:

12
 13 באשר לכלל ייחוד העילה לפי סעיף 8 לחוק הפלת"ד – נבחנה השאלה האם למשיבים,
 14 שאינם מוגדרים כ"קרובים נעדרים", עילה נזיקית נפרדת נגד הנתבעים, או שעניינם חוסה
 15 תחת חוק הפלת"ד. נקבע, כי המשיבים אינם בגדר "נפגע" בתאונת הדרכים, ותביעתם היא
 16 תביעה עצמאית, שהוגשה על בסיס קרבת משפחה וקשר נפשי למנוח, בטענה לעוגמת נפש
 17 שנגרמה להם כתוצאה מהתנהלות הרשות בחקירה. משכך, כלל ייחוד העילה לא חל
 18 עליהם.
 19

20 כמו כן, נדחתה טענת המבקשת ביחס לריחוק הנזק. ראשית, מפני שהמשיבים אינם באים
 21 בגדר "נפגע" וכפועל יוצא, אין לשלול מהם הזכות להגשת תביעה עצמאית עקב רשלנות
 22 בחקירה. שנית, משום שאין להקביל טיפול רשלני רפואי מאוחר לתאונת הדרכים
 23 להתרשלות רשות בהליכי חקירה שבסמכותה. בעניין זה הסתמך בית משפט קמא על סעיף
 24 3 לחוק הנזיקים האזרחיים (אחריות המדינה), תשי"ב-1952 (להלן: "חוק הנזיקים
 25 האזרחיים"), החל על מעשי השוטרים החוקרים. לשיטת בית משפט קמא, יתאיין מתוכן
 26 סעיף 3 לחוק הנזיקים האזרחיים, אם תינתן פרשנות, לפיה יש לכלול הליכי חקירה
 27 במסגרת תאונת דרכים ולצפות אפשרות להתרשלות בהליכי חקירה. שלישית, "מבחן
 28 הסיכון" אינו מתקיים בנסיבות, שכן תכלית חוק הפלת"ד אינה לפצות על נזקים שנגרמו
 29 עקב חקירה רשלנית של תאונת דרכים או סגירת תיק ממניעים זרים. לסיכום נקבע – כי
 30 המשיבים רשאים להגיש תביעת נזיקין נפרדת לפיצוי בגין הנזק שסבלו עקב מחדלי המדינה
 31 בחקירת אירוע התאונה מושא התביעה.
 32

33 באשר לתקיפה ישירה ותקיפה עקיפה – נקבע, כי עילת התובענה של המשיבים אינה מהווה
 34 "תקיפה עקיפה" של החלטה מנהלית. אלא, מדובר בתביעת פיצויים במסגרתה יבחנו

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רע"א 23-03-21634 מדינת ישראל נ' שי ואח'

תיק חיצוני:

1 פעולותיה של הרשות בעת חקירת נסיבות תאונת הדרכים. האם פעלה בהתאם לסטנדרט
2 הנוהג, ללא משוא פנים וללא שיקול זר לרבות כזה הנובע ממעמדו דאז של שפר. במידה
3 שייקבע כי אכן התרשלה או פעלה ממניעים זרים, יש לאמוד את הנזק שנגרם למשיבים
4 בגין כך. צוין, כי התביעה התמקדה בתקיפת ממצאים עובדתיים של הרשות שגובשו כחלק
5 מחקירת נסיבות התאונה, להבדיל מההחלטה בערר אשר אותה יש לתקוף בבג"צ. כן צוין,
6 כי לא תהא בהגשת עתירה על ההחלטה בערר כדי לשנות את מהלך החקירה, או ליתר את
7 השאלה האם התרשלו גורמי החקירה או פעלו ממניעים זרים, באופן שיש בו כדי להטות
8 את ההחלטה הסופית.

9

10 באשר לשפר – נקבע כי חלה עליו אחריות מוחלטת לתאונה וכי בטענות המשיבים לחבלה
11 בהליכי החקירה מצדו והימנעות ממסירת פרטים מהותיים אודות נסיבות התאונה, אין
12 כדי להקים נגדו עילת תביעה בנוזיקין שלא במסגרת חוק הפלת"ד.

13

14 אשר על כן, נקבע בהחלטה כך:

15 א. נדחתה הבקשה לסילוק על הסף שהגישה המבקשת.

16 ב. התקבלה בקשת שפר, ובית משפט קמא הורה על דחיית התביעה נגדו.

17 ג. נקבע שחוק הפלת"ד אינו חל על התובענה אלא חלים דיני הנזיקיים הכלליים.

18

19 7. המבקשת מיאנה להשלים עם ההחלטה, ומכאן בקשת רשות ערעור זו.

20

21 טענות המבקשת

22 8. המבקשת שבה על עילות הסילוק אשר מכוחן, לטענתה, יש לדחות את התביעה.

23

24 ביחס לעילת הסילוק הראשונה – טענה המבקשת, כי קביעות בית משפט קמא בעניין זה,

25 שגויות. לשיטתה, חוק הפלת"ד משתרע גם על אירועים שהתרחשו לאחר תאונת הדרכים.

26 משכך, אין מקום להבחנה בין נזקי רשלנות רפואית שנגרמו בעת מתן טיפול רפואי לנפגע

27 תאונת דרכים לבין נזקים הנובעים מטיפול רשלני בחקירת התאונה. לטענתה, כשם

28 שנזקים (לרבות נזקים בלתי ממוניים) שנגרמו בעקבות טיפול רשלני בעקבות תאונת

29 דרכים, נכנסים בגדרי חוק הפלת"ד, כך הנזקים הנטענים בגין התנהלות המדינה במהלך

30 חקירת תאונת דרכים המתבצעת כדבר שבשגרה (והמהווה המשך ישיר של התאונה),

31 חוסים תחת כלל ייחוד העילה ואינם בני תביעה במסגרת תביעה נזיקית נפרדת. המבקשת

32

33

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רע"א 23-03-21634 מדינת ישראל נ' שי ואח'

תיק חיצוני:

1 ביחס לעילת הסילוק השנייה – המבקשת שבה על טיעוניה כפי שנטענו בבקשת הסילוק.
2 לשיטתה, שגה בית משפט קמא בקביעתו במישור זה. המבקשת סבורה, כי שגה בית משפט
3 קמא בהבחנה שערך בהקשר של תקיפה עקיפה בין מדיניות הרשות לבין ביצוע פעולות על
4 ידי הרשות. נטען, כי ההבחנה האמורה, מנוגדת לפסיקת בתי המשפט העליון ותוביל לכך
5 שכל תקיפת שיקול דעת של רשות, תעשה דרך תביעת נזיקין עקיפה חלף תקיפה באמצעות
6 הערכאה המנהלית המתאימה שהיא דרך המלך. עוד נטען, כי לא היה מקום להחיל את
7 שיקול חריג הדעת אשר לא נטען על ידה ואינו רלוונטי לטענת התקיפה העקיפה.
8
9

טענות המשיבים

10 9. לטענת המשיבים, המבקשת לא הצביעה על שגיאה כלשהי שנפלה בהחלטה וזו בחרה
11 בבקשה לסילוק התביעה על הסף, חלף התמודדות עם הטענות הקשות שנשמעו כלפיה.
12 משכך, אין מקום להתערבות ערכאת הערעור. זאת ועוד, נטען כי המבקשת אינה חולקת
13 על התרחשות האירועים בכתב התביעה ולמקרא תוכנו של כתב התביעה, הטענות הנטענות
14 בו אינן בנות סילוק על הסף.
15

16 10. המשיבים סבורים, כי הטענות הנטענות ביחס לייחוד העילה שגויות. המשיבים שבים
17 וטוענים, כי התובענה היא בכל הקשור לניהול חקירת התאונה לאחר מות המנוח והיא
18 מתייחסת אך ורק אליהם ולא למנוח. המשיבים טוענים, שהתובענה היא בגין הנזק שנגרם
19 להם ולא למנוח ולכן לא חל על תביעתם "ייחוד העילה".
20

21 נטען בנוסף, כי הרשלנות המיוחסת למבקשת היא בפעולות זדון בניהול תיק החקירה.
22 משכך, כשם שפעולה זדונית של רופא בעת מתן טיפול רפואי לנפגע תאונת דרכים אינה
23 נכללת תחת ייחוד העילה, כך אין לכלול עיוות חקירה במזיד על ידי רשויות החקירה. עוד
24 נטען, כי קביעות בית משפט קמא ביחס למבחן הסיכון ראויות; לרבות הקביעה כי פרשנות,
25 לפיה רשלנות רשויות החקירה נכנסת בגדרי מבחן הסיכון, תרוקן מתוכן את הוראות חוק
26 הנזיקים האזרחיים וכן הקביעה, כי חוק הפלת"ד לא נועד לפצות על נזקים שנגרמו
27 כתוצאה מהתרשלנות המשטרה בחקירה ואינם רובצים לפתחו של הנהג הפוגע או המבטח.
28

29 באשר לע"א 18-10-68946 פלוני נ' פלוני (נבו 22.10.2019) (להלן: "פרשת פלוני") אליו
30 הפנתה המבקשת, נטען שאין הנדון דומה לראיה. לטענת המשיבים, בענייננו, אין המדובר
31 בתביעת יורשים במעמד נטען של "קרובים נעדרים", ולא ניתן לקבוע כי ההתנהלות
32 שיוחסה למשטרה הנה "שכיחה" או מהווה מאורע "שאינו חריג".
33

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רע"א 23-03-21634 מדינת ישראל נ' שי ואח'

תיק חיצוני:

11. המשיבים הוסיפו וטענו, כי אין זה המקרה בו יש לדחות את התובענה על הסף שכן נתונה להם הזכות החוקתית להגשת תביעתם אשר ממילא אינה מתאימה לבירור בבג"צ. התובענה, לטענת המשיבים, אינה עוסקת ב"מדיניות" או באופן שבו "הופעל שיקול דעת" שלא להעמיד את שפר לדין. לטענת המשיבים, עניינה של התובענה הוא המעשים הרשלניים והמכוונים בניהול החקירה המשטרתית על ידי המדינה, הכפופים לביקורת דיני הנזיקין. מעשים אשר בג"צ לא יבחן היות שזה אינו דן כערכאה דיונית, אשר בכוחה לבחון את הממצאים והראיות שנאספו או שלא, אלא יבחן את שיקול הדעת המנהלי של רשויות האכיפה לאורם.

9

המשיבים הפנו לפסיקה בה נקבע, כי אם דרוש בירור עובדתי החורג מהדיון המנהלי, המקום לבצע זאת הוא במסגרת תביעה אזרחית רגילה. כן הפנו המשיבים לרע"א 2063/16 הרב יהודה גליק נ' משטרת ישראל (נבו 19.1.2017) (להלן: "פרשת גליק"), עליה נסמכה המבקשת, וטענו כי ניתוחה מלמד שתביעתם הנה תביעת רשלנות רגילה אשר מקומה במשפט הפרטי. כן נטען, כי יישום התבחינים שנקבעו בפרשת גליק, מחזקים את טענות המשיבים בעניין כשרות תביעתם להתברר כתביעת נזיקין.

16

המשיבים ציינו, כי בהגישם ערר על החלטת הרשות מיצו את החובה אשר כלל אינה מוטלת עליהם לבצע פנייה מנהלית מקדימה. לטענתם, המבקשת היא זו שחסמה ברשלנותה את האפשרות לבחון את "שיקול דעתה" בבג"צ ומשכך, מנועה מלטעון כנגד כשרות תביעת המשיבים.

20

המשיבים טענו בנוסף, תוך הפניה לפסיקה, כי בתי המשפט קבעו שהדין מאפשר הגשת תביעות נזיקין באשר לאופן בו ניהלה משטרת ישראל את חקירותיה. משכך, פסק בית משפט קמא בצדק, כי בניגוד לפסיקה אליה הפנתה המבקשת אשר עסקה בתקיפה של מדיניות ציבורית או החלטה מנהלית, עניינם של המשיבים שונה בתכלית (פסקאות 22-23 להחלטה).

26

12. לסיכום נטען, כי החלטת בית משפט קמא מעוגנת היטב בהוראות הדין וכלל אינה "שגויה", ומשכך יש לדחות את הבקשה מושא ההחלטה ולחייב את המבקשת בהוצאות.

29

30

31

32

33

לאחר עיון בטיעוני הצדדים ובאסמכתאות, מוחלט ליתן רשות לערער על ההחלטה, לדון בה כבערעור ולקבל את הערעור בחלקו. אלו הם הנימוקים:

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רע"א 23-03-21634 מדינת ישראל נ' שי ואח'

תיק חיצוני:

כללי:

1

2

3 13. ככלל, תמעט ערכאת הערעור להתערב בהחלטות דיוניות של הערכאה המבררת שמשמעותן
4 המשך בירור ההליך. כפי שנקבע לא אחת בהלכה הפסוקה, מעשה של סילוק הליך על הסף
5 הוא מהלך קיצוני שיינקט במשורה, רק מקום בו ברור שגם אם תוכחנה מלוא העובדות
6 הנטענות, אין לתובענה תוחלת. ערכאת הערעור תתערב בהחלטה דיונית המורה על המשך
7 ההליך, מקום בו ברור שנפלה טעות מהותית בהחלטת הערכאה הדיונית או שקיים חשש
8 ממשי לניהול הליך ארוך וסבוך שאינו אלא הליך סרק. ראו לדוגמה רע"א 1739/23 אלד
9 פלאנט בע"מ נ' זכאים מנסור (נבו 21.5.2023).

10

11 המקרה שלפנינו לא נופל בגדר המקרים החריגים המצדיקים סילוק התובענה על הסף.
12 מבלי לקבוע מסמרות, לא ניתן לקבוע, בשלב הדיוני הנוכחי, שאם תוכחנה העובדות
13 הנטענות בתובענה, זו לא תתקבל. עם זאת, מובהר, שאין בכך כדי ללמד שהתובענה
14 תתקבל. כל שניתן לקבוע הוא, כי יש לברר את התובענה לרבות בשאלת סיווגה. כלומר,
15 האם חל על התובענה חוק הפלת"ד או שמא חלים דיני הנזיקים הכלליים.

16

17

סיווג התובענה:

18

19 14. המבקשת הניחה לפני בית משפט קמא בקשה לסילוק התובענה על הסף. בבקשה זו נדרש
20 בית משפט קמא להכריע. דומה שבית משפט קמא הלך צעד נוסף המקדים את זמנו, ומבלי
21 להורות על דיון בשאלת סיווג התובענה, הכריע במסגרת הבקשה לסילוק על הסף, שחוק
22 הפלת"ד אינו חל על התובענה.

23

24 לעניין זה, ראו את שנקבע ברע"א 4471/21 מדינת ישראל נ' פלוני (נבו 26.12.2021), רע"א
25 6905/01 סורוקה נ' גזית (נבו 14.10.2021), ורע"א 4817/13 מגדל נ' בר און (נבו
26 17.10.2013). במקרים אלה התעוררה השאלה, האם על התביעות שם חל חוק הפלת"ד או
27 חלים דיני הנזיקים הכלליים. גם שם נדחו שם בקשות להורות על סילוק התביעות על הסף
28 מחמת כלל ייחוד העילה הקבוע בחוק הפלת"ד. כפי שעולה מאותן הלכות, מקום בו
29 מתעוררת שאלה האם חל חוק הפלת"ד על האירוע מושא התביעה או חלים דיני הנזיקים
30 הכלליים, יש במקרים המתאימים, לפצל את הדיון, באופן שתחילה תתברר שאלת סיווג
31 התובענה.

32

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רע"א 23-03-21634 מדינת ישראל נ' שי ואח'

תיק חיצוני:

1 דהיינו, תחילה ראוי לברר, האם חל חוק הפלת"ד או לאו. ככל שייקבע, לאחר דיון בסוגיית
2 הסיווג, שעל התובענה חל חוק הפלת"ד, יש לדחותה. ככל שייקבע שחוק הפלת"ד אינו חל
3 על התובענה, יהא מקום לברר את שאלת האחריות. היה והתשובה לשאלת אחריות
4 המבקשת היא חיובית, רק אז יהא מקום להידרש לשאלת הנזק וכימותו.

5

6 15. בענייננו, תחילה, היה על בית משפט קמא להכריע בבקשה לסילוק על הסף. ככל שסבר בית
7 משפט קמא שדין הבקשה לסילוק על הסף דחיה, היה עליו לדחותה ולא להוסיף. לא היה
8 זה נכון לקבוע, מבלי לקיים דיון נפרד בסוגיה, שחוק הפלת"ד אינו חל על התובענה. היה
9 מקום לאפשר לצדדים לטעון בסוגיה ולהביא, במידת הצורך, ראיות.

10

11 16. אשר על כן, מבוטלת קביעת בית משפט קמא, לפיה חוק הפלת"ד אינו חל על התובענה.
12 בסוגיה זו, כמבואר לעיל, יש לקיים דיון נפרד, במהלכו יעלו הצדדים טיעוניהם ויביאו
13 ראיות.

14

15

דחיה על הסף:

16 17. באשר לבקשת רשות הערעור על ההחלטה הדוחה על הבקשה לסילוק על הסף, דינה של זו
17 דחיה. כאמור, לעיתים רחוקות תתערב ערכאת הערעור בהחלטה הדוחה בקשה לסילוק על
18 הסף והמאפשרת בירור התביעה לגופה.

19

20 יש לזכור, כי עילות התובענה לא הועלו במסגרת התביעה האחרת שהוגשה בהתאם לחוק
21 הפלת"ד.

22

23 18. הנזק הנתבע על ידי המשיבים (התובעים בבית משפט קמא), לטענתם, הוא נזק שנגרם להם
24 כתוצאה מטענותיהם לחקירה רשלנית של המבקשת או כתוצאה מחקירה מגמתית
25 שמטרתה הייתה, על פי הטענה, לחלץ את שפר מכתב אישום בגין גרימת מות המנוח.

26

27 המבקשת לא הצביעה, כיצד נזק זה, ככל שנגרם, מכוסה או כוסה במסגרת חוק הפלת"ד.
28 המבקשת הטילה את מרבית, יהבה בטיעוניה, על ההקבלה שבין רשלנות רפואית לאחר
29 תאונת דרכים, עליה חל חוק הפלת"ד, והמקרה שלפנינו. לטענתה, חוק הפלת"ד חל על נזקי

30 המשיבים הטוענים לרשלנות בחקירה משטרתית. מבלי לקבוע מסמרות, כאשר נטען
31 לרשלנות רפואית זו, בדרך כלל, מגדילה את אחוזי הנכות של הנפגע או חס וחלילה גורמת
32 למותו. במקרה כזה חוק הפלת"ד, מפצה את הניזוק בגין הנזק הנוסף, בהתאם לחישוב

33 הקבוע שם, לאור אחוזי הנכות שנקבעו, לאחר הרשלנות הרפואית, הכוללת את הפגיעה

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רע"א 23-03-21634 מדינת ישראל נ' שי ואח'

תיק חיצוני:

- 1 בגין תאונת הדרכים. יודגש, הפיצוי הוא לניזוק ככל שבגין הרשלנות הרפואית הוגדלו
2 אחוזי נכותו או ליורשיו ועזבונו, ככל שהרשלנות הרפואית הרפואית גרמה למותו.
3
4 19. בענייננו, כאשר עולה טענה של חקירה משטרתית רשלנית לאחר תאונת דרכים, השאלה
5 אינה האם הנפגע מצא את מותו בגין התאונה אם לאו. השאלה היא האם הנזקים חוסים
6 תחת חוק הפלת"ד אם לאו.
7
8 טענת המשיבים אינה שהרשלנות הנטענת של המבקשת בניהול חקירת שפר הגדילה את
9 נזקי העזבונו. הטענה היא, כי הרשלנות הנטענת של המשיבה בניהול חקירת שפר, גרמה
10 נזקים לא ממוניים למשיבים. נזקים אלה הם תובעים בעוד המשיבה אינה מצביעה,
11 במסגרת הטיעונים עד כה, כיצד נזקים אלה חוסים תחת חוק הפלת"ד.
12
13 20. אין בדיון לעיל כדי לקבוע מסקנות, אלא כדי להראות שבפי המשיבים טענת כבודת משקל
14 המצדיקות בירור. לאותו בירור, יש תחילה להקדים דיון בשאלת סיווג התובענה. בירור זה
15 טרם התקיים ואותו יש לאפשר. עם זאת, עולה מאותו דיון, שלא ניתן לקבוע עתה, שאין
16 לטענות המשיבים כל תוחלת.
17
18 21. זאת ועוד, המשיבים טוענים, כי המבקשת, בכוונת מכוון, חילצה את שפר מכתב אישום.
19 כלומר, אין המדובר בטענת רשלנות בחקירה, שלשיטת המבקשת נופלת בגדרי חוק
20 הפלת"ד. כעולה מהאסמכתאות, אליהן מפנה המבקשת, מקום בו לנפגע תאונת דרכים,
21 נגרם לאחריה נזק מכוון, חוק הפלת"ד אינו חל. המבקשת לא הצביעה על כל טעם מבורר,
22 מדוע, ככל שהמשיבים יצליחו להוכיח טענות אלה, חל עליהם חוק הפלת"ד ולא חלים דיני
23 הנזיקים הכלליים
24
25 **תקיפה עקיפה:**
26 22. צדק בית משפט קמא בקביעתו, שכלל שעל התובענה חלים דיני הנזיקים הכלליים, אין
27 המדובר בתקיפה עקיפה. המשיבים אינם חולקים עוד על הקביעה, לפיה שפר לא יועמד
28 לדין. הם טוענים לנזקים בגין חקירה משטרתית רשלנית או בגין חקירה שנוהלה במגמה
29 לחלץ את שפר.
30
31 ברי שעל מנת להוכיח את נזקיהם, ככל שיקבע שחוק הפלת"ד אינו חל נזקיהם, עליהם
32 להוכיח את טענותיהם. קבלת עמדת המבקשת, לפיה אין הם רשאים לעשות זאת, כמוה
33 כשליטת הזכות לתבוע נזקים.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רע"א 23-03-21634 מדינת ישראל נ' שי ואח'

תיק חיצוני:

1

2 הדברים דומים למי שנפגע כתוצאה מתקיפה של צד שלישי, תקיפה שעליה לא חל חוק
3 הפלת"ד. אין להלום טענה, לפיה לא קיימת זכות תביעה נגד המשטרה בגין רשלנות
4 בחקירה או חקירה מגמתית לחלץ את תוקף מכתב אישום.

5

6 קבלת עמדת המבקשת, כמוה כמתן חסינות.

7

8

9

23. המורם מן המקובץ הוא:

10 א. מבוטלת קביעת בית משפט קמא, לפיה על התובענה לא חל חוק הפלת"ד. בסוגיה זו
11 יש לקיים דיון נפרד.

12 ב. נדחית בקשת רשות הערעור בכל הנוגע לסילוק התובענה על הסף.

13 ג. מאחר ובקשת רשות הערעור נדחתה ברובה, תשלם המבקשת הוצאות המשיבים בסך
14 של 4,500 ₪ (כולל מע"מ).

15

16

17

18

19

20

ניתן היום, א' תמוז תשפ"ג, 20 יוני 2023, בהעדר הצדדים.

21

איל באומגרט, שופט

22

23

